

[Tove Lindbo Larsen]

stykket, mere afhængig af boligministeren end af miljøministeren.

Miljøministeren mener også, at det kan trække erhvervsvirksomheder til København, hvis man får kommuneplanen gennemført. Det kan godt være, at det kan have en vis indflydelse, men der er nu mange forhold, der spiller ind, når en virksomhed skal fastlægge sin placering.

Ministerens nærmest fastslår, at mange af de problemer, Københavns kommune slås med, vil kunne løses gennem vedtagelsen af en kommuneplan. Det kunne næsten lyde, som om den påstand var en aftale med indenrigsministeren, der jo i øjeblikket beskærer Københavns kommunes budget virkelig alvorligt. Det mener jeg nu ikke vi skal diskutere i forbindelse med dette beslutningsforslag fra SF og VS om at stoppe for godkendelse af § 15-planerne.

Miljøministeren kom faktisk efter min opfattelse meget langt omkring i forbindelse med dette beslutningsforslag, men om forslaget som sådan vil jeg på socialdemokratiets vegne sige, at vi ønsker ikke at gå ind for dette forslag. Det gør vi ikke af den grund, jeg allerede har nævnt, men også fordi der er meget beskæftigelse i byggesektoren, og det er vel næppe nogen hemmelighed, at der er kommet meget boligbyggeri i gang i forbindelse med de planer, der er gennemført allerede.

Jeg må altså på socialdemokratiets vegne tage afstand fra dette forslag.

Hanne Severinsen (V):

I denne sag taler jeg som ordfører for samtlige fire regeringspartier.

Forslaget til folketingsbeslutning går ud på, at miljøministeren for fremtiden ikke skal godkende § 15-rammer eller ændringer i § 15-rammer, før der foreligger et forslag til kommuneplan for Københavns kommune.

Københavns kommune er sandelig også et særligt tilfælde, hvad angår planlægning. Københavns kommune er den eneste kommune, som har et generalplandirektorat, dvs. et helt direktorat, der skal lave overordnet planlægning. Københavns kommune er til gengæld den eneste kommune, der i den målestok har set bort fra alt, hvad der hedder overordnet planlægning. Man har som nævnt af miljøministeren siden 1977 fremlagt 100 lokalpla-

ner, men den overordnede målsætning for disse ændringer har man aldrig nogen sinde taget fat på. Der udkom ganske vist for fem år siden en såkaldt § 6-redegørelse, dvs. en redegørelse for forudsætningerne for en kommuneplan, og jeg erindrer, at der var alenlange kommentarer, ligesom jeg erindrer, hvordan man i borgerrepræsentationen havde lange diskussioner og afstemninger om, hvorvidt dette eller hint billede, som partierne ønskede at illustrere deres bidrag med, var kommuneplanrelevant.

Men ellers er der ikke sket meget. Derfor er det forståeligt, at man kan få den tanke at presse Københavns kommune ved for fremtiden helt at nægte at godkende § 15-rammerne, for så var man nødt til at lave et forslag til kommuneplan, hvis man skulle have byggeri i gang.

Så drastisk vil vi nødig gå til værks. Problemet er jo, at det mere er byggeriet end kommunen, man rammer. Normalt hylder vi jo det kommunale selvstyre, og alene af den grund er vi ikke så begejstrede for SFs og VS' forslag, men man må sige, at Københavns kommune sandelig er et særtilfælde. I sidste ende er det naturligvis Københavns kommune selv og dens indbyggere, det går ud over, og jeg er også overbevist om, at den manglende kommuneplan vil komme til at indgå i den kommende valgkamp til efteråret.

Jeg vil altså gerne understrege, at når vi ikke går ind for forslaget, er det ikke for at tage specielt hensyn til Københavns kommune, men af hensyn til de tredjeparter, som bliver ramt af et sådant forslag.

Noget andet er, at det vil være nødvendigt at se på, hvad man kan gøre for at sikre, at der i fremtiden bliver udarbejdet en kommuneplan. Det er nemlig rigtigt, hvad miljøministeren sagde: Københavns kommune er ved at få en kommuneplan ad bagvejen. To tredjedele af Nørrebro er allerede omdannet fra erhverv til bolig, og det er sket stykkevis og delt uden planlægning af f.eks. rekreative arealer, vejføring og institutioner, en form for hulter til bulter-planlægning.

København kommune klager over økonomien, og den mangelfulde planlægning er givet en af hovedårsagerne. Det betyder også en forkert og skæv brug af byfornyelsesmidlerne, og det er heller ikke heldigt, at man har jaget mange erhvervsvirksomheder bort.